

Een menigte van mensen...

Eerste vastenzondag 13 maart 2011

🎵 **... EN DURF UW VASTEN NIET VERTROUWEN** _____
(Oosterhuis Huub / Huijbers Bernard)

Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:
"Wat durft dat volk mij nog te vragen?
Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,
Wat durft dat volk mij nog te vragen?
Die in zak en as gezeten,
twistend mijn gebod vergeten?
Denkt Gij dat ik om dat vasten geef?
Mijn volk wat durft gij Mij te vragen!"

En Jezus sprak: "Bemint uw vijand ook."
Heer God, wij staan voor Jou verlegen.
"Vergeeft het kwaad, zo doet mijn vader ook."
Heer God, wij staan voor Jou verlegen.
"Schenk uw brood aan de geboeiden,
schenk uw troost aan de vermoeiden.
Anders hoor ik naar uw smeken niet,
en durf uw vasten niet vertrouwen."

📖 **WELKOM, KRUISTEKEN EN NEVENDIENST** _____

Pr.

📖 **INLEIDING** _____

- Le. 1 "Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:
Wat durft dat volk mij nog te vragen?"
- Le. 2 Heb Jij dat lied vroeger ook met veel verwondering gezongen?
De tekst van het lied roept een verontwaardigde God op,
een God die zich ergert aan onze manier van leven,
onze manier van handelen,
zelfs aan onze manier van vasten...
- Le. 1 En hier zitten wij dan, vol goeie bedoelingen
aan het begin van een nieuwe veertigdagentijd.
Wat moeten we dan doen,
opdat God onze vasten zou vertrouwen?
- Le. 2 We kijken een beetje wanhopig in alle richtingen,
zoals de torso's hier vooraan in onze kerk.
Zoekend en speurend
in alle hoeken en kanten in ons leven.
- Le. 1 Zo vormen we, van op afstand bekeken,
een menigte zoekende mensen,
een massa of bijna een kudde zelfs.
Maar we hebben niet dat gedisciplineerde van kuddedieren.
Wij mensen, zijn eerder onrustig,
alsof we ons hoofd kwijt zijn.
- Le. 2 En we bewegen als mensen zonder benen
en graaien krampachtig om ons heen als mensen zonder armen.
Want langzaam dringt het tot ons door
dat al dat jagen en gewichtig rondhollen
ons nergens heen brengt.
Langzaam sijpelt het binnen
dat we uiteindelijk niet leven
van wat we in onze armen hebben kunnen binnenrijven.

- Le. 1 Daarom nemen we in deze vasten de torso's als vertrekpunt,
als beeld van onze essentie.
Omdat niet het verstand in ons hoofd
of de motoriek van armen en benen
het belangrijkste is om gelukkig te worden.
- Le. 2 Om gelukkig te worden,
hebben we voeling met ons hart nodig,
en met de adem die we van God kregen.
Aan een romp hebben we dus genoeg
want daar ligt het zwaartepunt van ons bestaan.
Een torso als beeld van onze ziel,
van onze band met God en met elkaar.
- Le. 1 Terugkeren naar de essentie van wie we eigenlijk zijn,
diep in ons hart,
is dat niet de uitdaging van elke vastentijd?
Eens stil vallen, temidden van alle drukte
en met je hart antwoorden zoeken op moeilijke vragen:
Welke krachten gaan er in mij schuil?
Welke machten laat ik aan het woord?
Ben ik de speelbal van mijn eenzaam vragen?
- Le. 2 Zeven weken lang mag je armen en benen thuis laten
en zelfs je grote verstand.
Want denken doe je hier best vanuit je buik.
- Le. 1 Het is een ander soort denken,
dat vertrekt vanuit een verbondenheid met alles wat leeft.
Zoals de mystiekers het wel eens beschreven:
bidden en mediteren als "samen ademhalen met God",
elkaars adem delen.
- Le. 2 Met veel aandacht luisteren en voelen
- elkaars ademhaling op het spoor komen -
en zo een diepe verbondenheid scheppen,
met elkaar en met God.
- Le. 1 Veertig dagen, extra aandacht, luisteren en voelen,
tot het weer Pasen wordt, het begin van nieuw leven.

SCHULDBELIJDENIS

(Desoete)

Pr. God van liefde,
doe ons daarom groeien in aandacht tijdens deze veertigdagentijd,
zodat we inzien wat Jij werkelijk van ons verlangt.

Le. 1 voor al die keren
dat we kiezen voor de anonimiteit van de menigte
en ons laten leiden door 'wat men denkt', 'wat iedereen doet'
en zo moeilijk durven stilstaan en beseffen
dat we de wereld beter en mooier kunnen maken
door onze tijd en rijkdom te delen met de zwakke mens in ons midden

 Heer ontferm U....

Le. 1 voor al die keren dat het ons moeilijk valt
om te blijven geloven en vertrouwen in Jou, God
en in de medemensen rondom ons
We blijven mopperen en klagen
terwijl Jij al die tijd aanwezig bent met Jouw milde gaven

♪ *Heer ontferm U....*

Le. 1 voor al die keren dat er woestijnmomenten in ons leven opduiken
en wij angstig en bang worden om los te laten
en we zo niet tot ontmoeting in gebed kunnen komen

♪ *Heer ontferm U....*

 OPENINGSGEBED

Pr. Heer, onze God,
als zoekende mensen zitten we hier bijeen,
naar hier gekomen om even te ontsnappen
aan de mallemolen die het dagelijkse leven vaak voor ons is.
Wij bidden Jou:
maak ons aandachtig en stil, zodat we Jouw hartslag kunnen voelen
en de adem waarmee Jij spreekt, ook de onze kan worden.
Dan kan dit uur een begin worden van deugdvolle veertig dagen
van luisteren naar Jou, van verbondenheid met Jou.
Dat vragen wij door Jezus,
Jouw Zoon en onze Broeder. Amen.

 LEZING

Genesis 2, 7-9; 3, 1-7a

Le. 2 Toen maakte God, de mens.
Hij vormde hem uit stof, uit aarde,
en blies hem levensadem in de neus.
Zo werd de mens een levend wezen.
Van alle in het wild levende dieren die God, gemaakt had,
was de slang het sluwst.
Dit dier vroeg aan de vrouw:
'Is het waar dat God gezegd heeft
dat jullie van geen enkele boom in de tuin mogen eten?'
'We mogen de vruchten van alle bomen eten,' antwoordde de vrouw,
'behalve die van de boom in het midden van de tuin.
God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten
of ze zelfs maar aan te raken;
doen we dat toch, dan zullen we sterven.'
'Jullie zullen helemaal niet sterven,' zei de slang.
'Integendeel, God weet dat jullie de ogen zullen opengaan
zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden zullen zijn
en kennis zullen hebben van goed en kwaad.'
De vrouw keek naar de boom.
Zijn vruchten zagen er heerlijk uit, ze waren een lust voor het oog,
en ze vond het aanlokkelijk dat de boom haar wijsheid zou schenken.
Ze plukte een paar vruchten en at ervan.
Ze gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en ook hij at ervan.
Toen gingen hun beiden de ogen open
en merkten ze dat ze naakt waren.

🎵 TUSSENZANG

(Oosterhuis Huub / Oosterhuis Tjeerd)

1
Met niets van niets zijt Gij begonnen,
hebt sprakeloos het licht gezegd,
de tijd bepaald, het land gewonnen,
de zeeën op hun plaats gelegd.

2
De ban der duistemis gebroken
en het werd morgen, dag na dag,
een wereld in het licht gesproken,
een mensheid die beginnen mag.

3
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden.
Het langste deel nog niet gegaan.
Geen engel met ons mee gezonden
om nacht en ontij te verslaan.

4
Met licht van licht hebt Gij geschreven
uw boek dat ons het leven redt
de woorden van uw trouw gegeven.
En van dit lied de toon gezet.

📖 EVANGELIE

Mattheüs 4, 1-11

Pr. Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger. Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: 'Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.' Maar Jezus gaf hem ten antwoord: 'Er staat geschreven: "De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God."' Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen hem: 'Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: "Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen."' Jezus antwoordde: 'Er staat ook geschreven: "Stel de Heer, uw God, niet op de proef."' De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: 'Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.' Daarop zei Jezus tegen hem: 'Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem."' Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

📖 DE TORSO'S WORDEN NU DE KERK IN GEDRAGEN

een achttal aanwezigen halen een torso en zetten die naast zich op een stoel.

Le. 1 Zoals Jezus de woestijn in ging,
om alleen te zijn, te bidden en te vasten,
zo willen wij ook in ons eigen leven
veertig dagen de woestijn in.
Daarom willen we de menigte van mensen,
de groep torso's hier vooraan,
openbreken.
De torso's komen tussen jullie in te zitten
als deel van wie wij zijn, hier op dit moment.
Maar tegelijk ook als teken
dat wij soms moeten durven veranderen van perspectief,
durven om het leven eens vanuit een andere hoek beschouwen.

Dus dragen we de torso's de kerk in
opdat ze teken zouden kunnen worden
van dat losmaken uit de groep,
los uit de menigte van torso's hier vooraan.
De woestijn in, veertig dagen,
om te bidden te vasten, net als Jezus.

 TOELICHTING _____

 GELOOFSBELIJDENIS _____

- Pr. Ik geloof in God die met mensen op weg gaat,
die van mensen houdt,
die mensen aan mensen toevertrouwt,
die ons Jezus heeft gezonden.
- Al. Ik geloof in de verrezen Christus.
Naar zijn voorbeeld moeten wij aan elkaar dienstbaar zijn.
Ik geloof in zijn droom de mensen gelukkig te maken
in een wereld van vriendschap, van recht en van gerechtigheid.
- Pr. Ik geloof in de Geest die ons tot verbondenheid oproept.
Hij schenkt ons aan elkaar als licht en hoop,
als brood en wijn, als dank en vergeving.
- Al. Hij roept ons samen in de gemeenschap van de Kerk.
Hij blijft ons trouw, over de grenzen van de dood heen. Amen.

 VOORBEDEN _____

- Pr. Vanuit onze woestijn willen we onze aandacht richten
op de noden in de wereld en rondom ons.
Daarom bidden we nu:
- Le. 1 voor hen die in deze vastentijd
op zoek gaan naar een nieuwe manier van leven
- naar een diepe vrede in hun hart -
dat ze doorheen woorden en tekens mogen ervaren
dat in de kleine dingen van elke dag
mensen hun liefde voor elkaar beleven.
Laten wij bidden...
- ♩ Bewaar ons gebed...*
- Le. 1 voor hen die in onze maatschappij
echt weinig kansen krijgen en uitgesloten worden
dat ze niet verbitterd worden en hoop en kracht terugvinden
- dat ze op hun weg iemand kunnen ontmoeten
die hen laat ontdekken hoe sterk ze wel zijn
en hoe elke mens kan meehelpen
om Gods' rijk vorm en kleur te geven
Laten wij bidden...
- ♩ Bewaar ons gebed...*

Le. 1 voor de Kerk van vandaag
en in het bijzonder voor onze geloofsgemeenschap van Ten Bos
dat wij geen gesloten kring vormen
maar steeds met open ogen en hart naar elkaar toegaan
en in goede en kwade dagen meegaan op elkaars levenstocht
Laten wij bidden...

♪ *Bewaar ons gebed...*

Le. 1 voor hen die geconfronteerd worden met oorlog en verzet
dat zij bevrijd mogen worden van macht en uitbuiting
en oost en west, noord en zuid alles in het werk stellen
om tot een rechtvaardigere verdeling van de welvaart te komen.
Laat os bidden.

♪ *Bewaar ons gebed...*

Pr. (parochiale mededelingen)

♪ **HERSCHEP ONS HART**

(Oosterhuis / Löwenthal)

Herschep ons hart heradem ons verstand.
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente.
Wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg U niet.

📖 **GEBED OVER DE GAVEN**

Pr. Het is Jouw grote wens, God,
dat mensen wereldwijd
het leven delen met elkaar.
Aanvaard dit brood en deze wijn
als een gebaar van onze goede wil
en maak ons breken en delen hier
tot aanzet van Jouw komende Rijk van vrede en gerechtigheid.
Dat vragen wij Jou, door Jezus,
Jouw geliefde,
Jouw uitverkorene voor tijd en eeuwigheid. Amen.

📖 **DANK- EN TAFELGEBED**

naar: 'Ten hemel schreien' van Peer Verhoeven

Pr. Met hart en ziel danken wij Jou, God,
die door Je Geest
onze geest voortdurend vernieuwt
opdat wij de wereld
mensvriendelijker zouden maken.

Al. Jouw Geest stimuleert ons
om te geloven in Jezus
en van Hem te getuigen bij alle mensen
als de hoop van de wereld.

Pr. Goede God,
Jouw verhaal brengt mensen bij elkaar om te luisteren,
stil te worden en honger te krijgen naar meer.

- Al. Wij mogen onze handen uitstrekken
om te eten wat Jij ons schenkt:
brood om van te leven.
Daarom bidden wij
om Jouw Geest over deze gaven.
- Pr. Net zoals Jezus op de avond voor zijn sterven ...
Jezus is gestorven,
maar als zijn vrienden komen we nog altijd bij elkaar.
- Al. Zo breken en delen wij hier opnieuw zijn brood
en we herinneren ons wat Hij deed:
hoe Hij zieken beter maakte
en bevriend was met mensen zonder stem.
Hoe Hij kon luisteren en kijken naar de natuur,
hoe Hij begaan was met kinderen
hoe Hij de mensen leerde bidden.
- Pr. Doen jullie nu zoals Ik het jullie heb voorgedaan.
- Al. Door Hem en met Hem en in Hem
zal Jouw naam geprezen zijn,
Heer onze God, almachtige Vader,
in de eenheid van de heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

 ONZEVADER (GELEZEN) _____

- Pr. We bidden nu in verbondenheid met heel de wereld,
met alle mensen die wij dankzij Jezus
broeders en zusters mogen noemen
omdat hij ons leerde bidden:
- Al. Onze Vader die in de hemelen zijt...

 VAN U IS DE TOEKOMST (GEZONGEN) _____

- Pr. Zo bidden wij Jou:
Doof de hel in ons hoofd en leg Jouw hand op ons hart
breek koppigheid met zachte handen
en breek de macht van het kwaad.
Want van U is de toekomst, de kracht en de heerlijkheid
kome wat komt.

 Van U is de toekomst kome wat komt.

 VREDESWENS _____

(Taizé)

- Pr. ...

 Dona la Pace

 COMMUNIE _____

WE ZULLEN ONZE OGEN NIET GELOVEN

Biep Met het laatste lied gaan we nog even terug naar het eerste lied.
Want: weten we nu eigenlijk wel of God onze vasten zal vertrouwen?
Enkele dingen weten we na deze viering in elk geval zeker:
we moeten minstens de vragen durven stellen vanuit een nieuw perspectief,
vanuit onze woestijn.
En bovendien zullen we moeten weerstaan aan veel verleidingen,
aan duivels die ons zullen bekoren.
Maar het belangrijkste is en blijft dat we vandaaruit
weer in beweging komen,
dat we de wereld durven omkeren als het nodig is
dat we, naïef als we als christenen misschien wel zijn
blijven geloven dat de bierkaaien een stad van vrede kunnen worden!
En dat de belofte van Pasen, binnen veertig dagen, blijft:
een nieuwe morgen, een nieuwe lente dauwt,
we zullen onze ogen niet kunnen geloven!

Gods woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen wij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn geleden.
Die onvruchtbaar bleef, zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen and're mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.

Wie denken durft, dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt
Hij zal zijn ogen niet geloven.

ZENDING EN ZEGEN
